

ת"פ 21636/09/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד ח'טיב

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21636-09-21 מדינת ישראל נ' ח'טיב

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשם	מוחמד ח'טיב ע"י ב"כ עוה"ד חטיב וג'יה	

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות **החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**-עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשים התשל"ז-1977 **ופציעה כשעברין מזוין**- עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין- תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, אזי ביום 21.12.19 נסע המתלון ברכבו יחד עם בני משפחתו בדיר אל אסד. במהלך הנסיעה נתקל בשני רכבים אשר חסמו את דרכו ולצדם מספר צעירים הרבים ביניהם. המתלון ירד מן הרכב ותעקם לעברם כי יפסיקו. הנאשם שלף סכין מכיסו, את המתלון בצד שמאל של גבו וברח מן המקום.

כתוצאה מן התקיפה נגרם למתלון דימום פעיל תת עורי, עיבוי של הריר והמטומה ברקמות הרכות.

מסכום האשפוז בבית החולים נלמד כי המתלון שוחרר לאחר לילה מבית החולים.

3. בישיבת בית המשפט השנייה כבר הציגו הצדדים הסדר דיוני על פיו הנאשם יודה ויורשע, הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי והמאשימה לא תתנגד כי בטרם טיעונים לעונש תערך חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, מבלי שהדבר יכבול את המאשימה בטיעוניה.

חוות דעת הממונה אשר התקבלה לאחר מכן מצאה את הנאשם כשיר לריצוי עבודות שירות.

4. ביום 26.4.22 התקיימה ישיבת בית משפט במסגרתה טענו הצדדים לעונש, בסופו של הדיון ולאחר הפסקה, הודיע הסנגור כי שוחח עם הנאשם והוא נכון לעריכת תסקיר שירות המבחן.

5. תסקיר שירות המבחן שהתקבל מפרט כי המדובר בנאשם כבן 24, רווק, ללא הרשעות קודמות. הנאשם

קיבל אחריות מלאה, הביע צער וחרטה. באירוע עצמו איבד שליטה מאחר וחש מותקף ע"י אחרים והגיב באופן אמפלוסיבי. שירות המבחן התרשם מכנותו. ההליך המשפטי המחיש לו את חומרת מעשיו וחידד את גבולות האסור והמותר. שירות המבחן מציין כי הנאשם אינו חש את עצמו כמי שזקוק להתערבות טיפולית. שירות המבחן לא התרשם מקיום דפוסי התנהגות אלימים. שירות המבחן מסיים תסקירו בהמלצה על ענישה מוחשית, מרתיעה ומעמידה גבולות ברורים להתנהגות דומה בעתיד. על פי המלצת שירות המבחן יש להשית על הנאשם עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד.

6. הצדדים טענו לעונש בפניי, המאשימה הגישה טיעוניה גם בכתב.

במסגרת הראיות לעונש המאשימה הגישה את סיכום האשפוז של המתלונן -ת/1 ואת תמונת הסכין -ת/2. ההגנה הגישה כראיות לעונש את הסכם הסולחה בין הצדדים -נ/1 ומכתב המלצה מן המועצה המקומית נ/2. הנאשם אמר את דברו בתום שמיעת הסיכומים והביע צער וכי לא יעשה זאת עוד פעם.

הערכים המוגנים

7. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו האישי, הזכות למוגנות במרחב הציבורי ולחיים בלא מורא ופחד.

8. הפגיעה בערכים המוגנים הינה בעלת חומרה נוספת מאחר ומדובר במי אשר הצטייד מראש בסכין, גם אם לא חשב לפגוע במתלונן. המנהג לצאת מן הבית מצויד בסכין, גם אם אין כוונה מוגדרת מראש לאלימות ובטח שלא לפגיעה באדם מסוים, היא המולידה את האירועים והפגיעות כפי המתואר בכתב אישום זה. אילו הנאשם לא היה מצויד בסכין לא היה מבצע את אשר עשה. אדם היוצא מביתו מצויד בסכין מכריז על עצמו כמי אשר אינו שולל אלימות ואף יותר מכך, כמי אשר פניו לאימות.

9. חומרה נוספת נובעת מן עובדת התרחשות האירועים שעה בה נחסמה דרך נסיעתו של המתלונן. האלימות בדרכים, החשש המתברר כמוצדק של הנוסעים בדרך לפנות למי אשר חוסם נתיב נסיעתם, שמא יינקטו נגדו באלימות, מתברר כמוצדק. לפיכך, יש להתחיל ולקבוע כי האלימות בדרכים מהווה פגיעה גם בערך המוגן של חופש התנועה.

10. לא אחת עמדו בתי המשפט על מגמת הענישה המחמירה בה יש לנקוט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-

המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005)), **שישקפו ערכים של תגמול והרתעה...** **"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"**

מתחם הענישה

11. חומרת מעשי הנאשם בעניינו נלמדת לאור השימוש בסכין, בה הצטייד מראש והייתה מונחת בכיסו. עיון בתמונת הסכין מלמדת אודות המסוכנות הרבה הנשקפת ממנה. אך בנס נגמר האירוע בפציעות קלות. לעבירת נשיאת הסכין קדם אם כן תכנון.
12. למעשה הפציעה עצמו לא קדם תכנון, אם כי כאמור, עצם היציאה מן הבית מצויד בסכין, כבר מהווה הכרזה כי הנאשם אינו שולל אלימות ואינו שולל אלימות במסגרתה יעשה שימוש באותה סכין.
13. לא בוצע כל קינטור או התגרות טרם ביצוע העבירה על ידי הנאשם. המתלונן פנה לצעירים אשר חסמו את דרכו שעה בה הרם רבים ביניהם וביקש מהם לחדול. בתסקיר שירות המבחן הנאשם מעיד על עצמו כי חש מותקף שלא על ידי הנאשם והגיב באימפולסיביות, מבלי לדעת את מי הוא תוקף.
14. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גוף למתלונן, כמתואר בכתב האישום והוא נזקק לטיפול רפואי, לבדיקות מקיפות ולאשפוז של לילה. למרבה המזל לא הסתיים אירוע זה בפציעות חמורות יותר.
15. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. לעניין מתחם העונש ההולם בעבירות פציעה מפנה המאשימה לפסיקה:

רע"פ 4574/17 חמד אבו עראר נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.8.17) בגין ביצוע עבירות איומים ופציעה, נדון המערער ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצוי בסך ₪ 8,000 למתלונן. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

- רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 17.12.15) בגין הרשעת המערער בעבירת פציעה בנסיבות בהן דרש מהמתלונן חוב כספי בסך 1,000 ₪ ומשהשיב לו המתלונן, כי ישיבם בעוד כשבוע ופנה לדרכו, הגיח הנאשם מאחוריו כשהוא נושא בידיו חפץ חד ודקר אותו באמצעותו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. על אף הליך שיקומי אותו עבר הנאשם הורה בית המשפט, כי אין להימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה בפרט מפצע הנאשם את המתלונן באיבר חיוני. ערעור למחוזי נדחה ברובו, למעט ביטולו של צו המבחן שהוטל על הנאשם בנוסף לעונש המאסר ויתר רכיבי הענישה. בר"ע נדחתה.

רע"פ 5655/13 מדינת ישראל נ. עמרם טל בגין הרשעת המערער בפציעה כשעברין מזוין כאשר הטיח בקבוק בראשו של הנפגע ולאחר שנשבר הטיח בפניו וגרם לו לחתכים. בימ"ש השלום קבע מתחם ענישה המתחיל ב- 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ואילו בית המשפט המחוזי התערב בגזה"ד והחמיר את מתחם הענישה כך שיתחיל ב- 9 חודשי מאסר. בית המשפט העליון בדחותו את הבר"ע ציין כי הפסיקה באירועי דקירה מסוג זה מגוונת וניתן למצוא בה גם ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר ישנו משקל רב לנסיבות ביצעו המעשה.

16.

הסנגור אינו מפנה למתחם ענישה אולם עותר לקבל את המלצות שירות המבחן ולשית עבודות שירות.

17.

עיינתי גם בפסיקה נוספת-

רע"פ 9543/16 אחמד מוחמד נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2017) בגין הרשעת הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף שני מתלוננים- האחד, באמצעות מכת אגרוף לפניו ואת השני- באמצעות שפכטל וחנק אותו באמצעות חולצה, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

רע"פ 5200/16 חליל כבוב נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.11.16) המבקש הורשע בביצוע עבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות באותו עניין בנסיבות של סכסוך עסקי בין הנאשם למתלון, תקף הנאשם את המתלון באמצעות סכין מטבח, בכך שדקר/ חתך אותו בצווארו. כתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלה חמורה. נקבע, כי אלמלא הסדר הטיעון, מתחם העונש ההולם היה נע בין 20-48 חודשי מאסר בפועל. נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

18.

החלטות קודמות הורתי על עריכת חוות דעת הממונה על עבודות שירות לבדיקת התאמתו של הנאשם לריצוי עבודות שירות. באותה העת, הייתה בתוקף הוראת השעה אשר אפשרה הטלת עבודות שירות גם לתקופה העולה על 6 חודשי מאסר ועד ל- 9 חודשי מאסר. תוקף הוראת השעה לא הוארך ונכון להיום ניתן להשית מאסר בעבודות שירות רק עד ל- 6 חודשי מאסר.

19.

לעניות דעתי, במקרה אשר בפני בשל החומרה שבפגיעה בערכים המוגנים בהצטיידות מראש בסכין, הגם שלא תוכננה הפגיעה שארעה, בעובדה כי בוצעה על רק חסימת דרכו של המתלון בדרך, ובהתחשב במזל שארע והנזק הגופני הקל יחסית, יש לקבוע לטעמי מתחם ענישה המתחיל ב- 8 חודשי עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית צופה פני עתיד.

20.

אצל הנאשם נוצרה הסתמכות על החלטות בית המשפט המפנות אותו לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. בשל שינוי הדין החל עתה, לא ניתן לטעמי להורות על ריצוי מאסר בפועל, אלא למצות לפיכך את תקופת המאסר אשר ניתן כעת לרצות בעבודות שירות ולהוסיף מרכיבי ענישה נוספים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

21. הנאשם כבן 24, רווק, נעדר עבר פלילי.
22. הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע העבירות. הנאשם הביע צער וחרטה.
23. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, מיקומו של הנאשם הנו בחלק התחתון של מתחם הענישה.
24. בנסיבות התגרות של המתלונן וחלקו באירוע, על פי המתואר בכתב האישום ולנוכח הסכם הסולחה בין הצדדים איני מוצאת לפסוק לזכותו פיצוי נוסף.
25. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:
- א. מאסר לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה.
- הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 31.5.23 בשעה 08:00, אצל הממונה על עבודות השירות ליד בית הסוהר מגידו.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון, ויורשע עליה בדיון.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשיאת סכין או אגרופן, ויורשע עליה בדיון.
- ד. קנס בסך ₪ 4,000, או 16 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 2.7.23.
- * **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- * **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).**

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪, להימנע מלעבור עבירת נשיאת סכין או אגרופן או עבירת אלימות מסוג פשע בתוך 3 שנים מהיום.
אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

צו להשמדת המוצג- סכין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ג, 02 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.